

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 16Nt/7/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5722013118
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Róbert Veterník
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2025:5722013118.12

Uznesenie

Okresný súd Martin v konaní pred samosudcom Mgr. Róbertom Veterníkom na verejnom zasadnutí konanom na Okresnom súde Martin dňa 20.08.2025 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. návrh odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v Martine, trvale bytom C. XXX, D. E., v súčasnosti vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Sučany, okres E., na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 4T/49/2020, v ktorej bol rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 4T/49/2020, zo dňa 24.11.2020, právoplatným dňa 24.11.2020, uznaný za vinného zo spáchania zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák. a prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. a odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov a 6 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia
z a m i e ť a,

lebo nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

o d ô v o d n e n i e :

Podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 15.08.2022 odsúdený požiadal súd o povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 4T/49/2020.

Odsúdený A. B. bol rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 4T/49/2020 zo dňa 24.11.2020, právoplatným dňa 24.11.2020, uznaný vinným zo spáchania zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák. a zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák., a odsúdený na nepodmienečný úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov a 6 mesiacov, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Uznesením Okresného súdu Martin zo dňa 02.11.2021 sp. zn. 3Nt/23/2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 01.02.2022, č. k.: 1Tos/129/2021-71, bol návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania zamietnutý, lebo súd nezistil podmienky obnovy konania.

Uznesením Ústavného súdu SR zo dňa 28.04.2022, sp. zn. III. ÚS 255/2022-8 bola ústavná sťažnosť proti uzneseniu Okresného súdu Martin č. k.: 3Nt/23/2021 zo dňa 02.11.2021 a uzneseniu Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1Tos/129/2021 zo dňa 01.02.2022 odmietnutá.

Uznesením Najvyššieho súdu SR V Bratislave sp. zn. 1Tdo/5/2024 zo dňa 21.02.2024 bolo dovolanie odsúdeného A. B. podľa § 382 písm. b) Tr. por. odmietnuté.

Uznesením Okresného súdu Martin zo dňa 31.08.2022 sp. zn. 4Nt/27/2022 súd zobral na vedomie späťvzatie návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, doručeného súdu dňa 26.05.2022.

V ďalšom návrhu na obnovu konania, doručenom súdu dňa 15.08.2022 vedený pod sp. zn. 16Nt/7/2022, odsúdený v podstate uviedol, že je pravda, že urobil vyhlásenie o svojej vine, avšak len v dobrej viere v nižší trest, a rovnako tak z právnej negramotnosti. Jeho obhajca na hlavnom pojednávaní deklaroval výhrady voči právnej kvalifikácii skutku a poukazoval na motív konania, súd tieto výhrady prehliadol, a to len na základe priznania, resp. vyhlásenia odsúdeného, napriek tomu, že z úradnej povinnosti má skúmať, či tento trestný čin naplnil znaky skutkovej podstaty trestného činu, ktorý sa mu kladie za vinu a vyhlásenie odsúdeného tak prijať nemal. Odsúdený poukázal na to, že je nepochybné, že úder padol iba jeden, a to jeho slabšou rukou (ľavou), nakoľko je pravák, tomuto úderu predchádzala udalosť, počas ktorej bola napadnutá jeho matka a túto odsúdený bránil v rámci nutnej obrany, v útoku nepokračoval a preto nemohol naplniť skutkovú podstatu trestného činu, za ktorý bol odsúdený. Opakovane poukazoval na to, že poškodený úmyselne napadol jeho matku a on (odsúdený) ju ako jej syn bránil pred ďalším prípadným útokom, pričom poukazoval na ust. § 25 Tr. zák. a na výklad v súvislosti s týmto inštitútom. Na podporu svojho návrhu na obnovu konania navrhol predvolať svedka – jeho matku E. B., ktorá jediná môže objasniť skutočný stav veci a objektívne vypovedať skutočnú pravdu.

Obhajkyňa odsúdeného doručila dňa 09.02.2023 tunajšiemu súdu doplnenie návrhu na povolenie obnovy konania, v ktorom poukázala na to, že poškodený trpel ochorením Diabetes mellitus II. typu, s tým, že možno konštatovať, že u pacienta s takouto diagnózou, toto ochorenie môže mať negatívne dôsledky pre proces hojenia rán, t. j. diabetes mellitus patrí k najčastejším príčinám vzniku nehojajúcich sa rán, ako aj na to, že na strane 7 odborného vyjadrenia č. 12/2020 podaného znalcom F. E. G. H., B., je citovaná lekárska spáva zo zdravotnej dokumentácie poškodeného s tým, že predpokladaná doba liečenia poškodeného je 4 – 5 týždňov a na hodnotenie zdravotného stavu poškodeného ako uspokojivého aj v ďalších záznamoch z jeho zdravotnej dokumentácie. Obhajkyňa ďalej poukázala na skutočnosť, že údaj o tom, či poškodený v súvislosti s práceneschopnosťou v januári 2020 mal uzatvorenú nejakú formu pracovného pomeru, alebo dovtedy pracoval na dohodu o pracovnej činnosti ako pomocná sila v SLK Turčianske Teplice, nebol zo strany vyšetrovateľa preverený ani kontrolovaný. U poškodeného bol navýšený počet týždňov práceneschopnosti. Odsúdený nebol poučený v zmysle § 38 ods. 5 Tr. zák. (čo znamená jeho použitie, nebol odsúdenému riadne podaný a vysvetlený dosah vyhlásenia o svojej vine). Taktiež obhajkyňa uviedla, že nebola skúmaná právna kvalifikácia, nakoľko advokát odsúdeného namietol použitie právnej kvalifikácie spáchaného skutku, mal za to, že nejde o zločin podľa § 155 ods. 1, 2 Tr. zák., ale o prečin podľa § 156 ods. 3 Tr. zák. Skutok nebezpečného vyhrážania nebol voči obžalovanému bez najmenších pochybností preukázaný, hoci obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie, že je vinný a súd túto okolnosť pri ukladaní trestu odsúdenému nevzal do úvahy, označil skutok č. 2 obžaloby za priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zák., že obžalovaný spáchal viac trestných činov. Ďalej bolo v doplnení uvedené, že jedinou svedkyňou spáchania skutku č. 1 odsúdeným bola jeho matka. Na D. B. E. podala dňa 22.07.2021 podnet pre podozrenie zo spáchania trestného činu na G. I., dňa 20.09.2021 doplnila trestné oznámenie na OR PZ Martin. V oznámení zopakovala odsotenie G. I., ktorý jej bránil odviezť si svoje veci. Začatie trestného stíhania bolo uznesením OR PZ Martin zo dňa 23.09.2021 sp. zn. ČVS: ORP-568/2-VYS-MT-2021 odmietnuté.

K doplneniu návrhu na povolenie obnovy konania bolo doložené čestné prehlásenie matky odsúdeného E. B. o skutočnostiach, ktoré predchádzali danému skutku, podnet E. B. pre podozrenie zo spáchania trestného činu poškodeným datovaný dňom 22.07.2021, zápisnica o trestnom oznámení spísaná na OR PZ v Martine, OKP, dňa 20.09.2021, predvolanie na OO PZ v Turčianskych Tepliciach č. ORPZ-MT-OPP8-P-139/2019, uznesenie vyšetrovateľky OR PZ v Martine, OKP, ČVS:ORP-568/2-VYS-MT-2021 zo dňa 23.09.2021 o odmietnutí veci, odpoveď Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou zo dňa 15.07.2021 (okrem čestného prehlásenia E. B. prílohy v prílohovej obálke).

Súd návrh odsúdeného na obnovu konania pod sp.zn. 16Nt/7/2022 uznesením zo dňa 07.08.2023 odmietol z dôvodu, že odsúdený náležite nepreukázal existenciu podmienok na povolenie obnovy konania, pričom podal opakovaný návrh na obnovu konania, v ktorom uvádzal tie isté skutočnosti, ktoré už boli právoplatne zamietnuté v konaní vedenom tunajším súdom pod sp.zn. 3Nt/23/2021.

Proti uzneseniu súdu podal odsúdený na súde dňa 26.09.2023 sťažnosť, v ktorej v podstate uviedol, že jeho matka bola ako svedok vypočutá len v prípravnom konaní, nie však v konaní pred súdom, nevyzvedala pod prísahou, pričom v prípravnom konaní odsúdený nebol zastúpený obhajcom a ani

nebol prizvaný k jej výsluchu, preto spochybňuje kontradiktórnosť tohto dôkazu (že dôkaz nebol v prípravnom konaní vykonaný kontradiktórnym spôsobom a nebol vykonaný ani pre súdom). Ďalej odsúdený namietal, že sice urobil vyhlásenie o vine, avšak predmetom dokazovania je aj konanie o treste (§ 257 ods. 8 Tr.por.) a vo vzťahu k trestu súd aj po prijatí vyhlásenia o vine vykoná dôkazy súvisiace s výrokom o treste za tým účelom, aby bol trest primeraný s maximálnym ohľadom na charakter jednotlivého prípadu, pričom navrhovaný výsluch jeho matky by mohol viesť vo vzťahu k uloženému trestu k obnove konania z dôvodu, že uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu, pričom ako novú skutočnosť súdu skôr neznámu uviedol odsúdený aj to, že poškodený bol cukrovkár, užíval rôzne lieky, čím je podstatne ovplyvnená doba liečenia zranení, ktorá by mohla mať vplyv na rozhodnutie o výške trestu alebo použitie poľahčujúcej okolnosti a navrhol v tejto súvislosti pribrať dokonania znalca, ktorý vypracuje nový znalecký posudok a zohľadní diagnózu poškodeného, ktorá má vplyv na dobu liečenia. Napokon odsúdený poukázal na poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. a), písm. b), písm. i) a písm. b), ktoré mu neboli zohľadnené pri ukladaní trestu.

Krajský súd v Žiline uznesením sp. zn. 2Tos/97/2023 zo dňa 22.11.2023 na sťažnosť odsúdeného vyššie uvedené uznesenie zrušil a okresnému súdu uložil, aby vo veci znovu konal a rozhodol. Krajský súd okresnému súdu vytkol, že splnenie zákonných podmienok pre povolenie obnovy konania podľa § 394 ods. 1 a § 402 ods. 2 Tr. por. nehodnotil vo vzťahu ku každému jednotlivému odsúdeným prezentovanému dôvodu a dôkazu na povolenie obnovy konania a svoje rozhodnutie v podstate oprel len o zovšeobecňujúce konštatovania a rovnako hodnotenia len zovšeobecňujúcej povahy uviedol aj vo vzťahu k výsledkom skúmania podľa § 402 ods. 2 Tr. por. a že splnenie, či nespĺnenie zákonných podmienok podľa § 402 ods. 2 Tr. por. neskúmal vo vzťahu ku každému dôvodu, resp. dôkazu, na ktorom je založený aktuálne vo veci podaný návrh na povolenie obnovy konania. Uviedol tiež, že v prípade, ak okresný súd dospeje k záveru uvedenému v zrušovanom uznesení, že aplikácia ust. § 402 ods. 2 Tr. por. za splnenia určitých podmienok prichádza do úvahy aj v prípade nových skutočností a dôkazov, na ktorých pôvodný návrh na povolenie obnovy konania založený nebol, je potrebné, aby okresný súd takéto nové skutočnosti a dôkazy uviedol a tiež konkrétne vysvetlil, že sa jedná o také nové skutočnosti a dôkazy, vo vzťahu ku ktorým prichádza do úvahy aplikácia § 402 ods. 2 Tr. por. v zmysle uvedeného. Vo vzťahu k odsúdeným navrhovanému dôkazu – výsluchu svedkyne krajský súd usmernil okresný súd, aby sa okresný súd dôsledne oboznámil s obsahom jej čestného vyhlásenia a následne posúdil (a v rámci zdôvodnenia rozhodnutia sa s uvedeným aj dôsledne vysporiadal), či sa tu nejedná o návrh na výsluch svedkyne s novým obsahom výpovede a usmernil okresný súd tiež, aby sa vysporiadal s ďalšími listinami pripojenými odsúdeným k návrhu na povolenie obnovy konania okrem čestného prehlásenia tejto svedkyne, na ktoré okresný súd žiadnym spôsobom v rámci svojho zrušeného rozhodnutia nereagoval. Krajský súd uložil okresnému súdu, aby sa v rámci nového konania po vrátení veci dôsledne zaoberal všetkými dôvodmi odsúdeného pre povolenie obnovy konania, a to nepoučením odsúdeného v zmysle § 38 ods. 5 Tr. zák. na hlavnom pojednávaní v pôvodnom konaní, poukazom na diagnózu poškodeného Diabetes mellitus II. typu, neriešením v pôvodnom konaní, v akej forme mal poškodený pracovný pomer, spochybňovaním dĺžky PN poškodeného, spochybňovaním preukázania spáchania aj prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. odsúdeným, ako aj ďalšími dôvodmi pre povolenie obnovy konania, ktoré odsúdený uvádza v zdôvodnení sťažnosti (č.l. 95-99) a aby okresný súd príslušným procesným postupom reagoval na nový dôkazný návrh odsúdeného v zdôvodnení sťažnosti na č.l. 97 (návrh na pribratie znalca do konania).

Dňa 23.07.2024 obhajkyňa odsúdeného doplnila návrh odsúdeného na obnovu konania o ďalšie dôvody, a to, že zraneniam poškodeného zodpovedá odlišná doba liečenia, ako bola určená v znaleckom posudku č. 12/2020, pričom tento dôvod má preukazovať znalecký posudok č. 2/2024 podaný iným znalcom, E. D. F., znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, s poukazom na skutočnosť, že v pôvodnom konaní podal znalecký posudok znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo (toxikológia, alkoholológia, serohematológia), a nie z odvetvia úrazová chirurgia a chirurgia, prípadne traumatológia, hoci sa znalecký úkon dotýkal odvetvia úrazová chirurgia a neurológia a z toho titulu má byť vzhľadom na ust. § 11 zák. č. 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov znalecký posudok podaný v pôvodnom konaní podľa obhajkyne nezákonným dôkazom. Objektívnu dobu liečenia podľa nového predloženého znaleckého posudku má byť vzhľadom na jeho závery doba 3 až 4 týždne, čo je doba odlišná od doby určenej znalcom F. E. G. H., B., pričom určenie objektívnej doby liečenia je kľúčovou otázkou pre kvalifikáciu skutku. Znalecký posudok č. 2/2024 podaný znalcom E. F. predložila obhajkyňa ako nový dôkaz a navrhla oboznámiť sa s ním a vypočítať uvedeného znalca, ako aj dopočúť matku odsúdeného.

Rovnako odsúdený v podaní zo dňa 04.11.2024 uviedol, že predkladá nový dôkaz – znalecký posudok vyhotovený znalcom z lekárskeho odvetvia chirurgia, traumatológia, v ktorom bola určená doba liečenia maximálne 4 – 5 týždňov a v ktorom znalec uviedol, že predĺženie doby práceneschopnosti poškodeného mohla výrazne ovplyvniť prítomnosť pridružených ochorení, konkrétne diabetes mellitus, na ktoré sa poškodený lieči. Odsúdený uviedol tiež, že o skutočnosti, že poškodený trpí uvedeným ochorením, v čase skutku nevedel, odsúdený nemal s poškodeným bližší vzťah, s poškodeným sa stretával iba počas víkendov, pomáhal mu s chystaním vykurovacieho paliva na zimu a s výkopovými prácami pri kladení obrubníkov a zámkovej dlažby, ani na poškodenom nespozoroval, že by mal nejaké zdravotné znevýhodnenie. Odsúdený opakovane uviedol, že jeho skutku predchádzalo arogantné chovanie sa poškodeného k jeho matke a jej napadnutie poškodeným, pričom odsúdený len chcel matku brániť, bál sa o ňu, znova poukázal na skutočnosť, že poškodeného udrel ľavou rukou, hoci jeho primárna ruka je pravá a nezamýšľal mu spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví, jeho konanie vyplývalo z emocionálneho rozpoloženia v spojení so strachom o mamu, opakovane žiadal vypočuť svoju mamu ako svedka.

Odsúdený vo svojich podaniach opakovane súd ubezpečoval o tom, že nechce svoj skutok zľahčovať, je si vedomý, že porušil zákon, úprimne ho to mrzí, domáha sa však primeraného trestu. V poslednom podaní poukázal odsúdený na to, že vo výkone trestu odňatia slobody sú páchatelia, ktorí dostali za závažnejšie trestné činy ublíženia na zdraví aj so zbraňou nižšie tresty.

Súd v predmetnej veci vykonal verejné zasadnutie v dňoch 10.09.2024, 26.09.2024, 28.11.2024 a 20.08.2025. Postupom podľa § 295 ods. 2 Tr. por. s použitím § 269 Tr. por. súd vykonal dokazovanie na verejnom zasadnutí výsluchom odsúdeného a čítaním listín: čestné prehlásenie E. B., lustrácia ZVJS, lustrácia GP, lustrácia v databáze súdov, CESDaP, odpis RT a z pripojeného spisu Okresného súdu Martin sp. zn. 4T/49/2020: obžaloba, nariadenia doručenia písomností, nariadenie termínu hlavného pojednávania, splnomocnenie obhajcov, zápisnica o hlavnom pojednávaní zo dňa 24.11.2020, príkaz na zadržanie odsúdeného a jeho dodanie do výkonu trestu, písomné vyhotovenie rozsudku Okresného súdu Martin sp. zn. 4T/49/2020 zo dňa 23.11.2020, právoplatného dňa 23.11.2020, hlásenka ÚVTOS Dubnica nad Váhom, nariadenie výkonu trestu zo dňa 24.11.2020, správa o nastúpení do výkonu trestu, hlásenka ÚVTOS Sučany (doposiaľ uvedené dôkazy boli vykonané dňa 10.09.2024), ďalej výsluchom svedkyne E. B. a čítaním listín: A/ zo spisu Okresného súdu Martin sp. zn. 16Nt/7/2022: hodnotenie odsúdeného z ÚVTOS Sučany, rozsudkové údaje, lustrácia v databáze súdov, lustrácia CESDaP, lustrácia GP, odpis z RT, lustrácia v súdnom systéme, lustrácia ZVJS, výpis zo zoznamu znalcov E. D. C. ku dňu 09.09.2024, podnet na podozrenie zo spáchania trestného činu podaný E. B. na Okresnú prokuratúru Martin dňa 22.07.2021, zápisnica o trestnom oznámení E. B. zo dňa 20.09.2021, predvolanie E. B. OO PZ Turčianske Teplice dňa 02.12.2019, uznesenie OR PZ Martin – odbor kriminálnej polície pod ČVS: ORP-568/2-VZS-MT-2021 zo dňa 23.09.2021 o odmietnutí veci podozrenia zo zločinu ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., § 155 ods. 1 Tr. zák. a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť G. I. skutku zo dňa 26.11.2019, 27.11.2019, odpoveď Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou z 15.07.2022 v súvislosti s poskytnutím informácií, B/ podstatný obsah spisu sp. zn. 4T/49/2020, predovšetkým: záznam o vyhotovení fotokópií zo spisu 4T/49/2020, záznam o nazretí do spisu obhajcom, uznesenie NS SR sp. zn. 1Tdo/5/2024 zo dňa 21.02.2024 o odmietnutí dovolania obv. A. B., záznam o tom, že sa na odsúdeného nevzťahuje zánik trestnosti v súvislosti s novelou Trestného zákona účinnou od 06.08.2024, žiadosť MS SR o zaslanie listín z trestného spisu z 25.08.2022 aj s listinou o ich zaslaní dňa 04.10.2022, C/ z pripojeného spisu Okresného súdu Martin sp. zn. 13T/14/2018 predovšetkým: návrh na schválenie dohody o vine a treste, rozsudok Okresného súdu Martin sp. zn. 13T/14/2018 zo dňa 15.03.2018, právoplatný dňa 15.03.2018, uznesenie Okresného súdu Martin sp. zn. 13T/14/2018 zo dňa 30.03.2021, nariadenie výkonu trestu Krajským súdom v Žiline zo dňa 15.06.2021, uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1Tos/47/2021 zo dňa 15.06.2021, nariadenie výkonu trestu, záznam v súvislosti s nevzťahovaním sa novely Trestného zákona účinnej od 06.08.2024 na danú trestnú vec, D/ podstatný obsah pripojeného spisu Okresného súdu Martin sp. zn. 3Nt/23/2021, predovšetkým: návrh na obnovu konania doručený dňa 28.04.2021, príloha k žiadosti o obnovu konania doručená 24.09.2021, návrh na vypočutie svedkyne E. B., zápisnica o verejnom zasadnutí zo dňa 02.11.2021, uznesenie Okresného súdu Martin sp. zn. 3Nt/23/2021 zo dňa 02.11.2021, uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1Tos/129/2021 zo dňa 01.02.2022, uznesenie Ústavného súdu SR č. k. III.US 255/2022-8 zo dňa 28.04.2022, E/ podstatný obsah spisu Okresného súdu Martin sp. zn. 4Nt/27/2022, z neho predovšetkým: návrh na povolenie obnovy konania odsúdeným, späťvzatie návrhu na povolenie obnovy

konania odsúdeným, uznesenie Okresného súdu Martin o vzatí na vedomie späťvzatia návrhu na povolenie obnovy konania vedeného Okresným súdom Martin pod sp. zn. 4T/49/2020 (doposiaľ uvedené dôkazy boli vykonané dňa 28.11.2024) a napokon výsluchom znalca E. D. F. a ním vypracovaným znaleckým posudkom, tiež čítaním listín A/ zo spisu Okresného súdu Martin sp.zn. 16Nt/7/2022, a to: lustrácia ZVJS, odpis RT, lustrácia GP, lustrácia CESDaP, lustrácie CDB, lustrácia STA, B/ zo spisu Okresného súdu Martin sp. zn. 4T/49/2020, a to: výsluch obv. A. B. zo dňa 03.06.2020, výsluch svedka poškodeného G. I. zo dňa 03.06.2020, výsluch svedkyne E. B. zo dňa 03.06.2020, výsluch svedkyne J. I. zo dňa 03.06.2020, zápis o dychovej skúške, odborné vyjadrenie znalca F. E. G. H., B., č 12/2020, vystavená práceneschopnosť (doposiaľ uvedené dôkazy boli vykonané dňa 20.08.2025).

Prokurátorka v konečnom návrhu na verejnom zasadnutí v podstate uviedla, že s poukazom na dôkazy vykonané na verejnom zasadnutí navrhuje návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania zamietnuť, nakoľko v danej veci nie sú zistené podmienky na obnovu konania v zmysle § 394 Tr. por. Nevyšli najavo nové skutočnosti a dôkazy, ktoré by mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo by bolo možné uložiť iný druh trestu, aj samotný znalec na verejnom zasadnutí, hoci mal iný záver ohľadom doby liečenia, uviedol, že bol ohrozený životne dôležitý orgán, ktorý mohol spôsobiť vážnu poruchu zdravia a preto v prípade, že by stíhaný skutok bol žalovaný v štádiu pokusu, čo s poukazom na závery či už predmetného znalca, alebo odborného vyjadrenia vypracovaného v prípravnom konaní znamenalo, že skutok by mohol byť kvalifikovaný ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zák. v štádiu pokusu, stále by odôvodňoval rovnaké rozhodnutie o vine a následne by bol uložený primeraný trest odňatia slobody.

Obhajkyňa v konečnom návrhu na verejnom zasadnutí uviedla, že s názorom prokuratúry sa nestotožňuje, vzhľadom na vykonané dokazovanie má za to, že návrh na povolenie obnovy konania je dôvodný, odsúdený ako dôvod obnovy konania uvádzal nové skutočnosti a nové dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré môžu podstatným spôsobom ovplyvniť právnu kvalifikáciu skutku a na to nadväzujúce rozhodnutie o vine. V uvedenom ako skutočnosti súdu skôr neznámej poukazuje na výsluch svedkyne E. B., ktorý sa v podstatných črtách zmenil od výsluchu uskutočnenom v prípravnom konaní. E. B. vykreslila všetky okolnosti, ktoré samotnému úkonu predchádzali, a teda, že večer pred útokom na poškodeného odsúdeným sám poškodený zaútočil nožom na E. B., ktorá pociťovala strach do takej miery, že hneď na druhý deň sa rozhodla z domu odsťahovať, hoci nemala zabezpečené náhradné bývanie, o svojich obavách informoval aj svojho syna, pričom ako dôvod odsťahovania uviedla agresívne správanie poškodeného a svoju obavu z ďalšieho zotrvania v uvedenom dome a následne pod vplyvom tejto vedomosti a útoku poškodeného na E. B., ako matku odsúdeného, pri sťahovaní, vyhodnotil odsúdený útok poškodeného ako nebezpečný a reagoval možno neprimerane, keď udrel poškodeného, ale v úmysle brániť svoju matku, nie ublížiť poškodenému. Vzhľadom na uvedené považuje výsluch matky za nový dôkaz, ktorý vykresľuje všetky okolnosti daného útoku a z uvedeného skutku nemožno len vytrhnúť, že odsúdený udrel poškodeného, ale treba zohľadniť aj podstatné skutočnosti, ktoré ovplyvnili správanie odsúdeného v daný okamih. Skutková os trestného činu podľa § 155 nemusela byť taká priamočiara, ako vyplýva z rozsudku, ktorého obnovy sa domáha, a teda jednoznačný úmysel spôsobiť poškodenému ťažkú ujmu na zdraví, ale práve naopak, pod tlakom vedomostí, ktoré mu zdelila matka E. B., konal v obrane, a nie v úmysle poškodenému spôsobiť vážny následok. V súvislosti s týmto poukazuje aj na ďalší nový dôkaz, ktorým je znalecký posudok č. 2/2024, vypracovaný znalcom E. D. F., z ktorého vyplýva odlišná objektívna doba liečby poškodeného v trvaní maximálne 4-5 týždňov, čím je spochybnená správna aplikácia § 123 ods. 3 písm. i/ Tr. zák. teda spôsobenia ťažkej ujmy na zdraví, okrem toho zo znaleckého posudku vyplynulo, že poškodený trpel závažnou diagnózou cukrovky, ktorá ovplyvnila dobu liečenia a pracovnej neschopnosti poškodeného, pridružené ochorenia však nemožno pripočítvať na ujmu odsúdeného, preto má za to, že nový znalecký posudok ako nový dôkaz súdu skôr neznámy, odôvodňuje povolenie obnovy konania. Okrem toho pôvodné odborné vyjadrenie bolo podané znalcom z odvetia súdne lekárstvo, toxikológia, alkoholológia a serohematológia, a teda z odlišného odboru, ako mal znalec mať kvalifikáciu. V rámci obnovy konania súd neuplatňuje revízny princíp, a teda nejde samo o sebe o nový dôvod obnovy, avšak s poukazom na nový znalecký posudok, vzniká dôvodná pochybnosť o správnej kvalifikácii konania odsúdeného. Počas celého konania, a teda aj v rámci konania o obnove, sa uplatňuje § 2 ods. 10 Tr. por., a to povinnosť súdu zistiť skutkový stav náležite a v takej kvalite, aby o ňom nevznikli dôvodné pochybnosti. Poukazuje aj na ďalší dôvod obnovy konania, a to je, že odsúdený pred vyhlásením o vine nebol poučený v zmysle § 38 ods. 5 Tr. zák., čo podstatným spôsobom mohlo ovplyvniť rozhodnutie o jeho vyhlásení a tak isto spochybňuje správnu kvalifikáciu prečinu nebezpečného vyhrážania, nakoľko ani z výpovede poškodeného, ani jeho dcéry,

nevyplývalo, že by intenzita vyhrážania bola v takej miere, že by u poškodeného, alebo u jeho príbuznej, vyvolala kvalifikovanú obavu, práve naopak, dcéra poškodeného uviedla, že odsúdeného poznala, a preto jeho vyhrážok nebála. Vzhľadom na uvedené žiada súd, aby dôsledne zvážil všetky skutočnosti, ako aj dôkazy predložené obhajobou odôvodňujúce povolenie obnovy konania, a aby tieto dôkazy v spojení so skutočnosťami a dôkazmi skôr známymi dôsledne vyhodnotil, nakoľko má za to, že môžu viesť k zmene už právoplatného rozhodnutia, v ktorom odsúdenému bol uložený neprimerane vysoký trest, s poukazom na znalecký posudok, že podstatnou okolnosťou, ktorá zohrala dôležitú okolnosť v rozsahu a priebehu hojenia zranení, bola práve diagnóza cukrovky, o ktorej odsúdený nemal, ani nemohol mať vedomosť a pridružené ochorenia poškodeného nemožno pripočítať k vine odsúdeného a zohľadniť pri objektívnom stanovení dĺžky liečby.

Odsúdený v konečnom návrhu na verejnom zasadnutí v podstate uviedol, že sa pripája k návrhu, aby súd povolil obnovu konania. Má za to, že sú to nové skutočnosti a dôkazy, ktoré to odôvodňujú, nebol dôsledne zistený skutkový stav, čo viedlo k uloženiu neprimerane vysokému trestu, až exemplárneho. Na svojej osobnosti neustále pracuje. Úspešne absolvoval štúdium, úspešne absolvoval kurz, cieľom ktorého bolo zníženie rizika recidívy páchatelov trestnej činnosti po ich prepustení s tým, že v tomto kurze bol konfrontovaný s následkami trestnej činnosti vo vzťahu k potencionálnym i reálnym obetiam trestnej činnosti, zúčastnil besedy na gymnáziu, kde prednášal žiakom, bola preventívneho charakteru, jej účelom bolo oboznámiť žiakov s jeho životným príbehom a príčinami páchania trestnej činnosti a oboznámiť ich s možnými nástrahami budúcnosti. Bola mu 5-krát udelená disciplinárna odmena, od posledného pojednávania ešte 2-krát. Posilnilo to jeho schopnosť empatie a zvýšilo jeho zodpovednosť voči spoločnosti. Doterajší čas strávený vo väzení sa správal aktívne, čo svedčí o záujme pracovať na svojom polepšení. Uvedené skutočnosti dokazujú, že doterajší čas strávený vo väzení naplnil svoj účel a možno ho brať ako postačujúci. Neudrel poškodeného priamo na životne dôležitý orgán, t. j. oko, jeho úder zasiahol špičku oka, nie priamo oko poškodeného. Útok nebol ani mierený na životne dôležitý orgán. Čo sa týka cukrovky typu 2, uvádza, že on ako páchatel ani nemôže zodpovedať za akýsi vedľajší činiteľ, ktorý prispel k predĺženiu doby liečenia, nakoľko takýto stav sa nedá ani teoreticky predpokladať. Z toho dôvodu žiada súd, aby rozhodol iba v kontexte toho, čo skutočne spáchal, a nie čo sa nachádza ako akési sekundárne vstúpenie do podstaty veci. Úprimne sa ospravedlnil za spáchanie trestného činu poškodenému a celej spoločnosti. Ku skutku sa priznal od začiatku a nikdy nezakrýval, že poškodeného udrel, toto dokazuje to, že je čestný človek. Je si vedomý toho, že za to, čo spáchal, musí niesť aj trest, ale je toho názoru, že extrémne neprimeraný vysoký trest nebude mať žiaden vplyv na polepšenie, akurát tak to, že mu môže spôsobiť psychické problémy.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Odsúdený uviedol v návrhu na obnovu konania viaceré skutočnosti a navrhol aj vykonanie dôkazov.

Ako dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine nosne označil výsluch svedkyne E. B., jeho matky, ktorá síce bola vypočutá v prípravnom konaní, súdu však odsúdený spolu s návrhom na obnovu konania predložil jej čestné prehlásenie ku skutku, za ktorý bol odsúdený, v ktorom čestnom prehlásení svedkyňa mala uvádzať iné skutočnosti, ďalej ďalšie listiny (podnet na trestné stíhanie a trestné oznámenie podané svedkyňou na poškodeného, predvolanie na výsluch na políciu a uznesenie OR PZ v Martine, OKP, o odmietnutí veci) a napokon znalecký posudok podaný E. D. F., znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, traumatológia, ktorý má preukazovať objektívnu dobu liečenia u poškodeného.

Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 4T/49/2020 má súd preukázané, že v prípravnom konaní bola dňa 03.06.2020 vypočutá ako svedkyňa E. B., matka odsúdeného. Vo svojej výpovedi uviedla, že s poškodeným žila od septembra 2019, bývala v jeho dome aj s odsúdeným. Medzi ňou a poškodeným vznikol konflikt, po ktorom sa svedkyňa rozhodla, že odtiaľ odíde. Poškodený jej sľúbil, že im dá veci a odsťahujú sa preč. Veci si brali na dvakrát, pričom po prvýkrát to bolo v pohode, druhýkrát bolo zamknuté, poškodený nechcel, aby odsúdený išiel dnu, začali sa dohadovať, nakoniec poškodený odsúdeného pustil, stále mu však nadával. Pri tom, ako sa svedkyňa s poškodeným handrkovali, poškodený ju odsotil, odsúdený to zbadal, nahnevalo ho to a vybehol proti poškodenému, podľa svedkyne si ju odsúdený bránil. Svedkyňa uviedla, že vie, že odsúdený poškodeného udrel, ale ona sama ten konflikt nevidela, bola otočená, vie len, že poškodený bol krvavý. Nepočula, že by sa odsúdený poškodenému vyhrážal, určite sa hádali, ale nepočula vyhrážky. Poškodený jej pri sotení nespôsobil zranenie, iba ju odsotil. Odsúdený je na ňu naviazaný, stále žije u nej a preto je citlivý, toto ho zjavne vyprovokovalo, nahnevalo, je trocha prchkej povahy, inak je dobrák. Urobil to preto, lebo videl, že do nej poškodený sotil.

Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 4T/49/2020 má súd preukázané, že v odbornom vyjadrení č. 12/2020 podanom F. E. G. H., B., znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo (toxikológia, alkoholológia, sérohematológia), znalec v odpovediach na položené otázky uviedol, že poranenia poškodeného na tvári vznikli nepochybne v súvislosti s jeho fyzickým napadnutím inou osobou zo dňa 27.11.2019, minimálne jedným silným úderom päťou do danej anatomickej oblasti tváre vpravo, s určitou nevhodnosťou vznikli nárazom konštrukcie brány, ako to uviedol vo svojej výpovedi odsúdený. Čo sa týka doby liečenia, znalec ju určil na viac ako 6 týždňov s ohľadom na hojenie zlomením hornej čeľuste, očné, nosa, nakoľko bolo potrebné vykonať repozíciu (úpravu do pôvodného stavu) zlomených nosových kostí a tiež tamponádu nosa následkom krvácania z nosovej sliznice s tým, že u poškodeného bola prácenechopnosť stanovená na 9 týždňov a 4 dni (28.11.2019 – 31.01.2020) a túto dobu možno pri danom komplexe poranení u poškodeného považovať za primeranú charakteru a povahy zranení. Celkový šetriaci režim musel poškodený zachovávať celých 9 týždňov od vzniku uvedených poranení. Na základe výsledných poranení u poškodeného možno intenzitu násilia voči nemu hodnotiť ako násilie veľkého stupňa, vznikol komplex rozsiahlych poranení tvárového skeletu a mäkkých tkanív tváre a oka, týmto fyzickým útokom voči poškodenému k ohrozeniu životne dôležitého orgánu síce nedošlo, ale podľa charakteru fyzického útoku voči nemu a intenzity útoku však mohlo dôjsť. Poranenie u poškodeného nezanechalo trvalé následky. Z predmetného odborného vyjadrenia vyplýva, že znalec pri podávaní odborného vyjadrenia mal vedomosť o zdravotnom stave poškodeného čo do skutočnosti, že sa poškodený lieči na diabetes mellitus II. typu (DM typ II), ako aj čo do iných ochorení a terapie, konkrétne chronická pankreatitída, inzulínoterapia, omeprazol (liek na ochorenie žalúdka). V dôsledku poranení bol poškodený obmedzovaný v obvyklom spôsobe života, poranenia boli výrazne bolestivé, sprevádzané rozsiahlym opuchom a hematómom, krvácaním z nosa, výrazne sťaženým dýchaním pri tamponáde nosa a aj v priebehu hojenia zlomením, pre bolesti a stfpnutie v oblasti hornej čeľuste aj sťaženým prijímaním potravy, musel užívať antibiotiká, dodržiavať liečebný šetriaci režim s vylúčením fyzickej aj psychickej záťaže, musel absolvovať kontrolné vyšetrenia, pričom, ako už bolo uvedené, celkový šetriaci režim musel zachovávať celých 9 týždňov od vzniku poranení.

Z čestného prehlásenia svedkyne B., predloženého v tomto konaní o obnove konania, vyplýva, že poškodený mal odsúdeného ku skutku vyprovokovať povýšeneckým a despotickým správaním sa poškodeného k svedkyňi s tým, že večer pred skutkom došlo medzi poškodeným a svedkyňou ku hádke a svedkyňa sa rozhodla, že od poškodeného odíde. Večer pred skutkom mala po príchode z práce svedkyňa pri krájaní mäsa pristúpiť k poškodenému, chytiť ho za plece, že či krája mäso a on sa z pre ňu neznámeho dôvodu na ňu s tým nožom zahnal. Podala na poškodeného trestné oznámenie, čo bolo zamietnuté. Celú noc presedela v kuchyni. Dohodli sa, že ona odíde, poškodený s tým súhlasil. Keď si aj s odsúdeným prišli po veci, brána bola zamknutá, nemala kľúče ani od domu, ani od brány. Poškodený ich nechcel pustiť samých, strčil do nej, ona neudržala rovnováhu a ocitla sa na zemi, nezranila sa. Poškodený začal nadávať na odsúdeného a že ho nepustí dnu, začali slovné útoky a hádka. Odsúdený udrel poškodeného ľavou rukou do tváre. Poškodený odsúdeného provokoval, a to aj predtým, kým spolu bývali, žiadal od odsúdeného, aby šetril vodou a sprchoval sa len vtedy, keď mu to poškodený prikáže, vypínal odsúdenému televízor, svetlo, odsúdený nemal vetrať, prať mal len raz za týždeň, ona a odsúdený boli pre poškodeného nuly, odsúdený poskok a ona slúžka, robili v záhrade, v domácnosti, odsúdený poškodenému pomáhal, prispievali na domácnosť finančne, poškodenému sa nepáčilo nič, čo odsúdený spravil, napomínal ho a sekíroval.

Z ostatných predložených listín podnet svedkyne B. pre podozrenie zo spáchania trestného činu poškodeným zo dňa 22.07.2021, zápisnica o trestnom oznámení zo dňa 20.09.2021, predvolania na OO PZ v Turčianskych Tepliciach č. ORPZ-MT-OPP8-P-139/2019, uznesenia vyšetrovateľky OR PZ v Martine, OKP, ČVS:ORP-568/2-VYS-MT-2021 zo dňa 23.09.2021 o odmietnutí veci, má súd preukázané, že svedkyňa podaním zo dňa 22.07.2021 podala na Okresnú prokuratúru Martin podnet pre podozrenie zo spáchania trestného činu poškodeným dňa 27.11.2019, v ktorom v podstate uviedla, že s poškodeným boli partnermi do roku 2019, na konci vzťahu sa stalo ich spolužitie neudržateľným, hádali sa, dňa 26.11.2019 mali ostrú výmenu názorov, po ktorej sa svedkyňa rozhodla, že od poškodeného odíde a v ten deň večer mu to oznámila, pričom poškodený začal byť agresívny, zobral nôž a zahnal sa ním na svedkyňu. Vďaka jej pohotovej reakcii a uskočeniu jej poškodený nespôsobil žiadne zranenia, svedkyňa však mala pocit, že je schopný jej svojím konaním ublížiť. Svedkyňa sa domnievala, že zo strany poškodeného išlo o pokus o spáchanie trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. Svedkyňa ďalej uviedla, že dňa 27.11.2019 si prišla k poškodenému po veci s odsúdeným, poškodený ju odmietal pustiť dnu a vziať si jej veci, vznikla roztržka a výmena názorov, do ktorej sa zapojil aj odsúdený, pričom poškodený svedkyňu bránil v prístupe do nehnuteľnosti, jeho agresivita sa stupňovala a sotil ju do bránky takou silou, že padla na zem, vulgárne svedkyňu a odsúdenému nadával. Odsúdený chcel svedkyňu brániť a vznikla medzi ním a poškodeným roztržka. Poškodený sa do svedkyne podľa jej slov pustil takou silou, ktorú ako žena nemohla ustáť a skončila na zemi. Aj toto konanie poškodeného voči svedkyňu bolo podľa názoru svedkyne pokusom o spáchanie trestného činu, v tomto prípade trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. Trestné oznámenie na poškodeného potom svedkyňa doplnila dňa 20.09.2021 na OR PZ v Martine, OKP, pričom uviedla, že počas spolužitia s poškodeným dochádzalo medzi nimi k takému handrkovaniu, predovšetkým vo vzťahu k odsúdenému, že nevie niečo urobiť, poškodený ho stále upozorňoval a zakazoval mu niektoré veci, ako vetranie, fajčenie vonku a iné, k vážnejšiemu konfliktu medzi ňou a poškodeným, ani k tomu, že by ju poškodený fyzicky napadol, vulgárne jej nadával, alebo sa jej vyhrážal, nedošlo až do dňa 26.11.2019. V trestnom oznámení potom svedkyňa podrobnejšie popísala incident medzi ňou a poškodeným dňa 26.11.2019, kedy poškodený po otázke od svedkyne zodvihol ruku s nožom na úroveň jej hlavy, otočil sa ku nej so slovami, aby mu dala pokoj, ale nezahnal sa a svedkyňu nijak nezasiahol, avšak svedkyňa sa ho zľakla, keď sa na ňu otočil s nožom a bol nahnevaný a odskočila. O incidente povedala odsúdenému, on nebol pri incidente prítomný, bol bo vedľajšej miestnosti. Neskôr poškodenému povedala, že od neho odchádza a na druhý deň si prišla k poškodenému pre veci, najprv s kolegyňou, kedy jej poškodený umožnil zobrať si veci bez hádky, potom prišla ešte raz, na čom boli s poškodeným dohodnutí, prišla aj s odsúdeným, bránička bola zamknutá a poškodený im povedal, že tam nemajú čo hľadať a že on im tie vec dá, odomkol bráničku, ale nechcel ich pustiť dnu a keď mu svedkyňa povedala, že si tam ide zobrať veci, odstrčil ju od bráničky laktom, svedkyňa nespádla, len sa udrela o bráničku, nepotrebovala pri tom ošetrovanie, ani nebola zranená. Odsúdenému poškodený povedal, že tam nemá čo hľadať, že ho tam nepustí, začali si vulgárne nadávať, došlo k hádke a potom ku fyzickému konfliktu, ktorý bol predmetom vyšetrovania a kvôli ktorému bol odsúdený ku dňu doplnenia trestného oznámenia vo výkone trestu. Svedkyňa aj tu uviedla, že ona priamo to napadnutie nevidela. Ďalej svedkyňa uviedla, že podľa nej mal poškodený na konflikte s odsúdeným svoj podiel viny, nevie, prečo je potrestaný len jej syn, že by týmto chcela pomôcť svojmu synovi. Táto vec bola uznesením vyšetrovateľky zo dňa 23.09.2021 odmietnutá z dôvodu, že konanie poškodeného nenaplnilo skutkovú podstatu trestného činu, nie je dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 2 Tr. por.

Z odpovede Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou zo dňa 15.07.2022 vyplýva, že zdravotný stav každého pacienta je individuálny, poznačený vekom, životou správou, dedičnými či získanými ochoreniami, prostredím, v ktorom žije a podobne. Ochorenie diabetes mellitus typ II môže mať negatívne dôsledky pre proces hojenia rán, možno povedať, že patrí k najčastejším príčinám vzniku nehojajúcich sa rán. Nie je však možné jednoznačne odpovedať na to, o aký presný časový horizont liečenia by sa malo jednať s ohľadom na pacienta s diagnostikovaným ochorením diabetes mellitus typ II a pacienta, ktorý týmto ochorením netrpí. Jednoznačné stanovisko k adekvátnosti dĺžky liečby vo vzťahu ku konkrétnemu pacientovi by bolo možné zaujať až z výsledkov vykonaného dohľadu úradom v konkrétnom prípade.

Zo znaleckého posudku č. 2/2024 podaného znalcom E. D. F. vyplýva, že objektívna doba liečenia pri zlomenine nosových kostí s posunom úlomkov a nutnosťou repozície s následnou fixáciou pomocou tamponády, ktoré bolo nutné u poškodeného, je 4 až 5 týždňov, pri zlomeninách zygomaticko-

maxilárneho komplexu a zlomenine orbity je to 3 až 4 týždne, pri poranení oka, pomliaždení s drobnými rankami na spojovke dolného viečka je to 2 až 3 týždne, pri tržnej rane horného viečka je to 7 dní, pri zakrvácaní do sinus maxilaris je to 10 až 14 dní. Diabetes mellitus predlžuje hojenie a dobu liečenia úrazov mäkkých tkanív, zlomenín, otvorených rán a iných neúrazových ochorením, zvyšuje aj riziko infekcie v mieste úrazu. Presne taxanomicky stanoviť predlženú dobu hojenia pre diabetes mellitus je nemožné, nakoľko postihnutie organizmu je veľmi individuálne. Doba liečenia nemusí byť zhodná s trvaním práceneschopnosti, práceneschopnosť ovplyvnil pretrvávajúci opuch a bolestivosť tváre najmä v oblasti nosa a jej predĺženie mohla výrazne ovplyvniť prítomnosť pridružených ochorení, konkrétne diabetes mellitus, na ktorý sa poškodený lieči. Na výsluchu na verejnom zasadnutí dňa 20.08.2025 znalec upresnil, že poranenie spôsobené poškodenému bolo spôsobené fyzickým útokom, najpravdepodobnejšie úderom päťou do oblasti pravej časti tváre, a nie úderom o bráničku, alebo iný predmet, anatomické pomery neumožňujú iný mechanizmus vzniku. Týmto útokom bol ohrozený životne dôležitý orgán, konkrétne oko ako orgán zraku. Pri stanovení objektívnej doby liečenia v znaleckom posudku znalec vychádzal zo všeobecnej doby liečenia, ktorá je uvádzaná v literatúre a z vlastnej praxe, pričom uviedol, že najprv pracoval na pracovisku chronických rán vo K. L., aktuálne pracuje na chirurgickej ambulancii NOVAMED, v Banskej Bystrici, kde sa venuje okrem iného chronickým ranám na podklade cukrovky. Poškodenému stanovená práceneschopnosť trvala takmer dva mesiace a jeden týždeň, čo vzhľadom ku prítomnosti cukrovky u poškodeného je primeraná doba. V kontexte a súvislostiach s pôvodne vypracovaným odborným vyjadrením znalca F. E. G. H., B., tak nie je možné konštatovať, že by bol znalecký posudok a výsluch znalca v tom trestnoprávne podstatnom z hľadiska viny s ním v rozpore, tvrdenie znalca E. D. F. o tom, že presne taxanomicky stanoviť predlženú dobu hojenia pre diabetes mellitus je nemožné, nakoľko postihnutie organizmu je veľmi individuálne nie je bližšie vecne a argumentačne podložené oproti pôvodne vypracovanému odbornému vyjadreniu, ktoré sa týmito individualitami u poškodeného zaoberalo, tento nový dôkaz predložený obhajobou nie je spôsobilý presvedčiť o tom, že je tak nový, aby bol spôsobilý odôvodniť iné rozhodnutie o vine, odborné vyjadrenie znalca F. E. G. H., B. tak ostalo tým nosným, z ktorého súd i naďalej vychádza, je vypracovaný zákonne a správne do konania znalca pribratého tak, ako to bude nižšie odôvodnené.

Odsúdený na výsluchu na verejnom zasadnutí dňa 10.09.2024 v podstate uviedol, že o obnovu konania žiada preto, že svedok, ktorého žiada predvolať, svojou výpoveďou upovedomí súd, čo bolo následkom a čo predchádzalo následkom jeho konania. Poškodený žil vo vzťahu s jeho mamou, počas tohto celého obdobia sa správal k nej agresívne a despoticky. V tom čase odsúdenému diagnostikovali nezhubný nádor, čakala ho operácia, ktorá bola prvá v jeho živote a dosť ťažko to psychicky znášal. Jeho matka v tom čase mala 65 rokov, pracovala 12 hodín denne, následne sa vlakom presunula do Turčianskych Teplíc, domov ku poškodenému. Poškodený od nej vyžadoval masáže, navarenie, večere, obed aj na nasledujúci deň a v ten istý deň, ako prišla unavená z práce, žiadal zmytie podlahy, resp. iné domáce práce. Jeho mama chodila z práce vyčerpaná a on aj napriek tomu na ňu naliehal, žiadal od nej nadľudské výkony. Poškodený veľa šetril, nesmel sa u neho zapínať práčku raz alebo dvakrát do týždňa. Ak sa tento zákaz porušil, býval na matku agresívny, mama raz zapla práčku druhý krát v týždni približne, poškodený začal na ňu hlasno kričať, silno jej stláčať ruku a silno s ňou triasol. Po tomto stisku mala na ruke modriny. Poškodený sa v minulosti na mamu zahnal nožom. V ten osudný deň, keď odsúdený poškodeného udrel, odsúdený na vlastné oči videl a videla to aj jeho matka, ako prvý napadol jeho matku. To, že ho odsúdený udrel, bola automatická ochranná reakcia. Jej výsluch považuje odsúdený za dôležitý z toho dôvodu, že jeho mama bola vypočutá ako jeden z prvých svedkov. Keď iba stručne opísala priebeh skutku, neboli jej davané ďalšie otázky vzhľadom na neskôr vykonané výsluchy, ktoré by mohli prispieť k podrobnejšiemu opisu skutku a opísaniu skutku aj s prihliadnutím na skutočnosti, ktoré mu predchádzajú, čo mohlo mať podstatný vplyv na kvalifikáciu skutku. Jej výsluchom by sa súd dozvedel o skutočnostiach, ktoré predchádzali skutku, ktorý odsúdený spáchal. Mali by vplyv na iné okolnosti na právnu kvalifikáciu skutku. Poškodený sa k matke odsúdeného správal agresívne, z toho dôvodu sa s ním matka chcela rozísť a to ho natoľko rozčúlilo, že ju napadol ako prvý. Odsúdený v žiadnom prípade netvrdí, že poškodeného udrel opodstatnene. Mrzí ho to a to dokazuje aj fakt, že sa k tomu priznal, z miesta činu neušiel a taktiež nebol umiestnený vo väzbe. Odsúdený však tvrdí, že toto bolo len následkom správania poškodeného k jeho matke, čo vyústilo ku správaniu poškodeného. Odsúdený mal opodstatnené obavy z toho, že po odsotení jeho matky bude v útoku pokračovať, nakoľko s jeho agresívnym správaním mala mama skúsenosti už z minulosti. Preto žiada predvolať svedka E. B., ktorá uvedie pred súdom a uvedie skutočnosti súdu skôr neznáme. Ďalší dôkaz, s ktorým sa odsúdený navrhuje vysporiadať, je nový znalecký posudok, ktorý si dal vypracovať a ktorý vyvracia dobu liečenia predošlého znaleckého posudku. Doba liečenia bola hlavnou príčinou kvalifikovania trestného

činu. Znalecký posudok vypracovaný OČTK v pôvodnom konaní určoval subjektívnu dobu liečenia, nie objektívnu. Lekár, ktorý posudok vypracoval, nebol z odboru chirurgie. Znalec v konaní OČTK môže byť prizvaný aj z iného odboru, no odsúdený predkladá nový znalecký posudok, ktorý vypracoval odborník zo správneho odboru chirurgie a ten určil objektívnu dobu liečenia maximálne 3 až 4 týždne, úplne odlišne. Odsúdený uviedol, že si uvedomuje, že sa nezachoval správne, keď udrel poškodeného, ale bol to následok psychického tlaku, ktorý poškodený vyvíjal na jeho mamu, je toho názoru, že si chránil len vlastnú mamu. Situácia, kedy sa skutok stal, sa udiala veľmi rýchlo, jeho úderu predchádzala hádka s poškodeným, čo poškodený sám uviedol vo výpovedi. Tiež poškodený spomenul, že si nespomína, že by si mamu odsúdeného odsotil, ale nakoľko situácia rýchlo prebehla, tak nevedel ani on uviesť, že ako sa presne skutok stal. Odsúdený je toho názoru, že keby sa súd vysporiadal so všetkými dôkazmi, ktoré navrhuje, boli dopočutí svedkovia, jemu uložený trest by bol miernejší, trest, ktorý mu je teraz uložený, je vzhľadom na jeho trestný čin vysoký. Stávajú sa omnoho horšie veci, aj tresty za zabitie sú omnoho vyššie, ako má odsúdený. Odsúdený by chcel poukázať, že mal jednu priťažujúcu a jednu poľahčujúcu okolnosť, aj napriek tomu mu bol uložený trest v hornej hranici trestnej sadzby. Tiež spravil vyhlásenie o vine, je toho názoru, keď ušetril časť OČTK a súdu, tak trest by mal byť miernejší. Po zvážení týchto kritérií mu súd mal uložiť trest pri hornej hranici trestnej sadzby len v prípade najškodlivejších trestných činov rôzneho druhu. Poškodeného odsúdený udrel raz, potom, čo napadol jeho mamu, v útoku nepokračoval, aj keď mohol, nič mu v tom nebránilo. Spravil chybu, ale má za to, že 8 a pol ročný trest je neprimeraný z hľadiska práva, chránil vlastnú matku. Jeho matka má v tejto dobe 69 rokov, je dosť možné, že sa jeho výstupu ani nedožije. Odsúdený uviedol, že nechápe, ako je možné, že človek, ktorý pri bitke zbije človeka, na následky neskôr zomrie, dostane 3 roky trest, ďalší odsúdený pri popíjaní alkoholu napadne známeho, ten na následky neskôr taktiež umrie a dostane 6 rokov trest. On si chránil vlastnú matku, poškodeného udrel raz, nepokračoval, v útoku mu nič nebránilo a dostal 8 a pol roka. Ďalej poukázal na zmenu Trestného zákona v § 38 ods. 5, kedy pri opätovnom spáchaní zločinu sa horná hranica zvyšuje o polovicu trestnej sadzby, ale podľa novelizovaného Trestného zákona je zmena, že pri opätovnom spáchaní zločinu, sa spodná hranica môže navýšiť maximálne o jednu tretinu hornej hranice, pretože má za to, že zmena Trestného zákona sa dotýka aj jeho, resp. výšky uloženého trestu, kedy sa mu hranica navyšovala o jednu polovicu. Vzhľadom na tieto zmeny žiada, aby aplikoval aj túto zmenu do výšky jeho trestu a znížil mu trest. S výpoveďou matky, ako vypovedala na polícii, bol oboznámený, jej výsluch v prípravnom konaní nenavrhol, lebo bol v tom čase neznaný práva. Bral to ako neopodstatnené, načo ju majú ťahať niekde, kde už vypovedala. Odsúdený uviedol, že za právnikom prišiel až 12.11., dva týždne pred hlavným pojednávaním, bral to na ľahkú váhu, teraz vie, že bol nezodpovedný. Bral to vždycky tak, že pôjde do basy, ale nečakal, že dostane taký drastický trest, že ho budú brať ako vraha. Proti trestu sa neodvolal, zanevrel na justíciu a na všetko, mal úvahy aj o samovražde. Nebol známy práva, nečakal, že všetka OČTK sa postaví proti nemu, videli, že nemá právneho zástupcu v tom čase. Trest očakával, ale nie až taký prísny. Až na súde sa dozvedel, že má sadzbu 5 až 12 rokov a ešte aj s navyšovačkou, čo mu vtedy nikto nevysvetlil. V minulosti bol odsúdený, pretože sa opití pochytili kvôli jednej babe. V čase, keď sa vec prešetrovala, nemal vedomosť, že poškodený mal diabetes. O tom sa dozvedel vtedy, keď si dal poslať znalecký posudok v pôvodnom konaní ohľadom zranení, aj si zisťoval, čo spôsobuje diabetes, že tie zranenia sa dlhšie hoja, aj zranenia sa rýchlejšie vytvoria, po oboznámení sa s týmto posudkom. V prípravnom konaní matka neuviedla všetky okolnosti, ktoré vedela. Vypovedala len stručne, nemala s tým skúsenosti. Odsúdený sa nezúčastňoval výsluchu matky. Jej výsluch v pôvodnom konaní by relevantným spôsobom ovplyvnil výmeru trestu. V tom čase odsúdený nebol právne zastúpený. Nezaujímal ho vek poškodeného z toho dôvodu, že mama s ním bola tri alebo štyri mesiace, nebola s ním dlho, nemal dôvod sa vypytovať, koľko mal rokov, nemal som dôvod sa pýtať, koľko má rokov. Odsúdený nevedel, že poškodený je dôchodca, poškodený normálne chodil do roboty, nosil si zámkovú dlažbu, drevo píliť, nosil, nebol tam dôvod mať pocit, že už je nad 60 rokov, mal dva týždne alebo tri po 60-tke.

Svedkyňa E. B. na výsluchu na verejnom zasadnutí dňa 28.11.2024 v podstate uviedla, že k poškodenému sa nastahovali aj so synom po mesačnej známosti. Sprvoti sa nejak dalo, ale potom už sa nedalo vydržať. Poškodený bol svojim spôsobom taký despota, rozkazoval, zakazoval, nemohli si vetrať, určoval, kedy sa sprchovať, koľkokrát prať za týždeň, alebo dva razy za deň, to vôbec sa nemohlo, bol šetrný, dirigoval aj svedkyňu aj syna. Malo to byť všetko po jeho, ako on chcel. Aj pracovať do záhrady sa chodilo, syn mu pomáhal aj dlažbu robiť, aj murovať. V záhrade sa pracovalo, nevie, či sa mu to zdalo málo, ale proste nevychádzalo im to tam. Tak sa svedkyňa rozhodla, že odíde. Rozhodla sa v ten večer, keď kúpil hovädzie mäso, krájal ho a svedkyňa sa ho spýtala, že čo robí, on sa na ňu zahnal nožom. Potom podala trestné sťaženie, ale bolo zamietnuté, on to poprel, že to nie je pravda.

Definitívne sa rozhodla, že pôjde preč, povedala to aj synovi a dohodli sa, že na druhý deň si príde pre veci, lenže ešte tam prespala, teda presedela v kuchyni celú noc, prespal tam aj syn, on zvlášť býval vzadu v prístavbe. Potom, keď išli pre tie veci, nechcel ju pustiť dnu, potom povedal, že sama tam pôjde, že syna tam nepustí, bál sa asi, že mu niečo ukradnú. Potom svedkyňa začal vulgárne nadávať, že syna tam nepustí. Došlo k tomu tak, že ako mu on nadal do kadejakých, mrzko mu nadával, no tak syn sa zahnal a jednou ranou proste do lícnej kosti, či ako to bolo, mu buchol. Poškodený začal krváčať, že on ho udrel, že si ide volať záchranku aj políciu. Svedkyňa nechcela, že treba to volajako doriešiť. Takže vlastne bola svedkom toho, že ho udrel jednou ranou a vlastne to, ako sa správal k nim, že nesmeli robiť to, čo potrebovali k životu, obmedzoval ich, tak tomuto všetko nasvedčovalo. Nedalo sa s ním žiť, bol despotický chlap, terorizoval aj ju aj syna. Poškodený na ňu fyzicky nezaútočil, ani predtým, ako ju nútil ísť do záhrady, ťahal ju za ruku, aj keď nevládala, pracovala v domove dôchodcov, aj modriny na ruke a tak, ale nejaké fyzické násilie, že bitka alebo tak, to nie. Poškodený mal diabetes, ale svedkyňa nevie akého stupňa, syn to asi nevedel, lebo o tomto sa so synom nerozprávali. Ešte svedkyňa povedala, že poškodený ju sotil do bráničky, spadla pritom, takže vlastne syn si ju bránil a jeho udrel, že čo si to dovoľuje, prečo jej to robí. Sotil ju vtedy, keď si boli pre tie veci, niekedy poobede okolo štvrtej – piatej a nechcel ich pustiť dnu. Čo sa týka bývania, bolo tam pohodlie, len to bolo treba upratovať, bolo to veľké, pripadala si ako slúžka, že mu bolo len treba robiť na dome, takisto aj syn, všetko sa tam muselo robiť, dom opravovať, vzadu sa robili úpravy, bola unavená. Prišla stále z práce, mala dvanásťky, keď pracovala, jeho dcéra nerobila nič, povedal, že ona len nech sa učí, len svedkyňa robila v tom dome ako slúžka. Počas doby, čo uňho bývali, sa odsúdený nikdy absolútne nesprával voči poškodenému agresívne, až na tento jeden prípad, o ktorom vypovedala. Čo sa týka chronológie toho konfliktu a situácie s ním súvisiacej, svedkyňa uviedla, že prišli tam, auto sa odstavilo, on rovno povedal, že Ľuba - syna tam nepustí, aby si išla sama pre tie veci. To sa samozrejme nedalo, pretože boli tam aj ťažké veci, sama by to nebola uniesla, bol tam stôl, televízor, nejaké riady, osobné veci. Zatiaľ si doniesla nejaké kvety k autu a potom chcel ísť A., že ide teda aj on, tak to vzniklo, že on ho tam nechcel pustiť, že on tam nepôjde. Začal nadávať, jej povedal, nestaraj sa do toho, sotil do nej, svedkyňa spadla tam na zem vedľa plotu, potom sa postavila a potom Ľubo, nebudeš moju mamu mlátiť, ten úder svedkyňa videla s tým, že predtým o tom, ako sa to stalo, nechcela rozprávať, ale ona ten úder videla. Následne poškodený alebo jeho dcéra volali sanitku, prišla sanitka aj policajti. Svedkyňa tam čakala, syn tam bol, rozprávali sa, no a potom už spísali, ako sa to stalo, svedkyňa mala povedať, aj on, potom odišli. To sotenie bolo lakťom, svedkyňa spadla, zošuchla sa okolo toho plotu, ale oň sa zachytila. To spadnutie bolo presne tak, že sa dotkla zadkom o zem, ale držala sa plotu. Syn bol vedľa nej, keď došlo k tomu soteniu, on to videl. Poškodený už na ňu ďalej neútočil, lebo on ho buchol s rukou, že teda na mňa útočiť nebude a on začal krváčať, že Ty si ma udrel, ide mi krv, tak volal policajtov.

Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno napadnúť právoplatné rozhodnutia súdu príp. prokurátora uvedené v Trestnom poriadku. Obnovu konania možno povoliť len vtedy, ak súd zistí splnenie zákonných podmienok obnovy v zmysle § 394 Tr. por. Jednou z podmienok povolenia obnovy konania je existencia skutočností alebo dôkazov, ktoré boli súdu skôr neznáme a ktoré samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi môžu viesť k inému rozhodnutiu (o vine či treste), než bolo pôvodne rozhodnuté. Skutočnosťou skôr neznámou sa rozumie objektívne existujúci jav, ktorý síce nie je dôkazom, ale môže mať vplyv na zistenie skutočného stavu veci a spravidla ho bude potrebné preukazovať ďalšími dôkazmi. Predtým neznámy dôkaz je dôkaz, ktorý je nový a nebol vykonaný v pôvodnom konaní, alebo dôkaz, ktorý síce vykonaný bol, ale s iným obsahom. Za nové skutočnosti alebo dôkazy nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisov, a to aj vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal, alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa mýlil pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne vyhodnotil. Účelom konania o povolenie obnovy konania nie je totiž preskúmvanie zákonnosti či odôvodnenosti pôvodného rozhodnutia, ani posudzovanie viny odsúdeného. Posudzovanie takýchto otázok v rámci konania o povolenie obnovy by prekračovalo jeho zákonný rámec a účel, ktorý vyplýva z ustanovení Trestného poriadku. Preto sa v konaní o povolenie obnovy konania nezisťuje správnosť (zákonnosť, odôvodnenosť) pôvodného rozhodnutia, ale posudzuje sa otázka, či nová skutočnosť alebo dôkaz, ktorý bol súdu skôr neznámy, by mohol odôvodniť iné rozhodnutie vo veci, ako bolo pôvodné právoplatné rozhodnutie.

Odsúdený žiadnu takú skutočnosť v návrhu na povolenie obnovy konania neuviedol, napriek tomu, že namietal v návrhu na obnovu konania, ako aj v jeho viacerých doplneniach a sťažnosti proti predchádzajúcemu rozhodnutiu súdu o návrhu na obnovu konania, viacero skutočností.

Odsúdený uviedol, že nebol na hlavnom pojednávaní v pôvodnom konaní poučený v zmysle § 38 ods. 5 Tr. zák. a neskôr, počas výsluchu na verejnom zasadnutí dňa 10.09.2024, poukázal na zmenu Trestného zákona vo vzťahu k zmene dolnej hranice trestnej sadzby pri opätovnom spáchaní zločinu (pôvodne upravená v § 38 ods. 5 Tr. zák., teraz v § 38 ods. 3 Tr. zák.), keď pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby podľa predchádzajúceho znenia Trestného zákona o jednu polovicu a podľa súčasného znenia Trestného zákona o jednu tretinu, pretože má odsúdený za to, že zmena Trestného zákona sa dotýka aj jeho, resp. výšky jemu uloženého trestu.

Aj keď v zápisnici z hlavného pojednávania v konaní Okresného súdu Martin sp. zn. 4T/49/2020 zo dňa 24.11.2020 nie je výslovne uvedené, že bol odsúdený poučený aj o zvýšení dolnej hranice trestnej sadzby s poukazom na ust. § 38 ods. 5 Tr. zák., to, že tomu tak bolo, preukazuje vyjadrenie odsúdeného počas výsluchu na verejnom zasadnutí o obnove konania dňa 10.09.2025, keď uviedol, že „ja som sa až na súde dozvedel, že mám sadzbu 5 až 12 rokov a ešte aj s navyšovačkou“, ako aj skutočnosť, že odsúdený na hlavnom pojednávaní vo veci pod sp. zn. 4T/49/2020 na otázku sudcu, či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy, ktoré sa mu kladú za vinu, odpovedal kladne a napokon skutočnosť, že aj prokurátor v záverečnej reči na uvedenom hlavnom pojednávaní výslovne navrhoval „uložiť“ mu nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby upravenej podľa § 38 ods. 5 Tr. zák. Obžalovaný sa uvedeného skutku dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia za totožný zločin a z toho dôvodu je potrebné predmetnú trestnú sadzbu upraviť“ a napokon skutočnosť, že sa odsúdený vzdal práva podať odvolanie aj napriek tomu, že sa dozvedel a vedel o zvýšení dolnej hranice trestnej sadzby v jeho prípade a nebránil sa tým, že nebol o tejto skutočnosti poučený pred svojím vyhlásením o vine, rozhodnuté bolo a aj sa vykonávalo dokazovanie aj v súvislosti s výrokom o treste, ani odsúdený, právne zastúpený obhajcom, nemali žiadne iné návrhy na dokazovanie, byť o okolnostiach, ktoré opisujú v rámci obnovy konania odsúdený i svedkyňa E. B. vedomosť mali i v tom čase, hĺbka a rozsah dokazovania je na procesných stranách, odsúdený už v pôvodnom konaní poukazoval na to, že poškodený je vitálny, pracuje, vypovedá o konflikte poškodeného s jeho matkou, ktorá už pôvodne vypovedala, že medzi ňou a poškodeným vznikol konflikt, po ktorom sa rozhodla, že od neho odíde, t. j. ani v týchto okolnostiach nejde o nové skutočnosti, samotný širší rozsah ich uvedenia nie je už aktuálne podstatný, znova bol v dispozícii procesných strán v pôvodnom konaní, navyše, pre tieto dôvody, o. i. pre tvrdené despotické, agresívne správanie poškodeného, mal byť čudák, korigovať jeho matku, rozkazovať jej, správať sa k nej ako k slúžke, mal byť k nej neúctivý, mali mať (odsúdený s matkou) ťažké obdobie, mala to byť vypätá situácia, mal mať strach o matku, ktorá mala byť po celý čas vzťahu s poškodeným týraná, mal ju chrániť, aj preto tak na poškodeného reagoval úderom, tiež namietal trestnú sadzbu a uloženie vysokého trestu, namietanie prečinu nebezpečného vyhrážania, spochybňoval rozsah zranení poškodeného, tak aj pre tieto ním tvrdené skutočnosti už bol právoplatne zamietnutý jeho iný (skorší) návrh na povolenie obnovy konania uznesením Okresného súdu Martin zo dňa 02.11.2021 sp. zn. 3Nt/23/2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 01.02.2022, č. k.: 1Tos/129/2021-71, a tak v aktuálnom konaní ide o jeho opakovanie aj v častiach, o ktorých už bolo právoplatne rozhodnuté.

Nosne bolo tak už právoplatne (v konaní vedenom na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 3Nt/23/2021 i konštatované, že odsúdený poukazoval predovšetkým na skutočnosť, že v trestnom konaní sp. zn.: 4T/49/2020 mu bol uložený vysoký trest, odsúdený zároveň spochybňoval rozsah zranení u poškodeného, súd poukazoval aj na tú skutočnosť, že odsúdený na hlavnom pojednávaní konanom dňa 24.11.2020 urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 Tr. por., kedy uviedol, že je vinný zo spáchania žalovaného skutku a trest mu bol uložený na základe vykonaného dokazovania súvisiaceho s výrokom o treste a náhrade škody bez dokazovania viny, pričom odsúdený na hlavnom pojednávaní nenavrhol žiadne ďalšie dôkazy. Odsúdený bol na hlavnom pojednávaní poučený v tom smere, že súdom prijaté vyhlásenie o vine ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., pričom odsúdený uviedol, že poučeniu porozumel a následne urobil vyhlásenie o vine. Následne sa samosudca odsúdeného pýtal zákonom obligatórne stanovené otázky v zmysle § 257 ods. 5 Tr. por. v spojení s § 333 ods. 3 písm. c/ (či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu), d/ (či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa mohol s obhajcom radiť o spôsobe obhajoby). f/ (či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu), g/ (či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy, ktoré sa mu kladú za vinu) a h/ (či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako zločin „ublíženia na zdraví“ podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. a ako prečin „nebezpečného vyhrážania“ podľa

§ 360 ods. 1 Tr. zák.) Tr. por., na ktoré odsúdený odpovedal „áno“. Súd následne prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že spáchal skutok uvedený v podanej obžalobe, súd zároveň podľa § 257 ods. 8 Tr. por. vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná a vykoná dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody. V pôvodnom konaní pred súdom teda vzhľadom na vyhlásenie odsúdeného neboli vykonané žiadne dôkazy vzťahujúce sa na výrok o vine odsúdeného, rovnako odsúdený v pôvodnom konaní nenavrhol žiadne ďalšie dôkazy súvisiace s výrokom o treste. Zároveň súd poukázal na skutočnosť, že odsúdený sa na hlavom pojednávaní vzdal práva na podanie odvolania voči vyhlásenému rozsudku, a to aj vo vzťahu ku všetkým osobám, ktoré sú oprávnené podať odvolanie v jeho prospech.

Súd mal preukázané vykonaným dokazovaním, že nevyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení s už skôr známymi skutočnosťami a dôkazmi odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdeného. Súd mal tiež preukázané, že nevyšli najavo žiadne skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest odňatia slobody bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a. Uložený druh trestu nie je ani v zrejmom rozpore s účelom trestu. Podľa záveru súdu nové dôkazy či iné skutočnosti preukázané neboli, a to ani s ohľadom na vyhodnotenie vplyvu odsúdeným tvrdených nových skutočností a dôkazov na už ustálený skutkový stav v pôvodnom konaní, ktoré z hľadiska ich odsúdeným tvrdenej novosti nie sú spôsobilé odôvodniť iné rozhodnutie o vine, čím odsúdený náležite nepreukázal existenciu podmienok na povolenie obnovy konania v zmysle § 394 Tr. poriadku, preto musel súd návrh na obnovu konania v súlade s § 399 ods. 2 Trestného poriadku zamietnuť.

Vo vzťahu k zmene Trestného zákona v § 38 Tr. zák. čo do zmeny dolnej hranice trestnej sadzby pri opätovnom spáchaní zločinu, táto zmena sama osebe nie je relevantným dôvodom na povolenie obnovy konania, vzhľadom na § 2 ods. 1 Tr. zák., podľa ktorého trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší. Aj keď sa odsúdeným namietané ustanovenie Trestného zákona zmenilo, k zmene došlo až po právoplatnosti rozsudku o vine a treste, pričom vo vzťahu k tomuto ustanoveniu nedošlo k strate účinnosti podľa čl. 125 ods. 3 Ústavy SR tak, ako to vyžaduje ust. § 394 ods. 4 písm. b/ Tr. por. pre povolenie obnovy konania.

Odsúdeným namietané skutočnosti, že nebola skúmaná právna kvalifikácia, nakoľko obhajca odsúdeného namietol použitie právnej kvalifikácie spáchaného skutku, mal za to, že nejde o zločin podľa § 155 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., ale o prečin podľa § 156 ods. 3 písm. c/ Tr. zák., že skutok nebezpečného vyhrážania nebol voči obžalovanému bez najmenších pochybností preukázaný, hoci obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie, že je vinný a súd túto okolnosť pri ukladaní trestu odsúdenému nevzal do úvahy, označil skutok č. 2 obžaloby za priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zák., že obžalovaný spáchal viac trestných činov a že išlo nutnú obranu, nesmerujú k náprave skutkových pochybení predchádzajúceho konania, ale v ich prípade ide o právne posúdenie skutku a okolností podstatných pre uloženie trestu, teda k náprave možných zákonných pochybení a k takému účelu obnova konania neslúži, keďže účelom konania o povolenie obnovy konania nie je preskúmavanie zákonnosti či odôvodnenosti pôvodného rozhodnutia a ani posudzovanie viny odsúdeného, toto by prekračovalo zákonný rámec a účel konania o obnove konania, ktorý vyplýva z ustanovení Trestného poriadku, rovnako a súčasne tak nejde ani o nové skutočnosti v aktuálnom konaní o obnove konania, tieto boli známe či už v štádiu konania vo veciach už uvedených pod sp. zn. 4T/49/2020 alebo pod sp. zn. 3Nt/23/2021.

Odsúdený namietal tiež, že odborné vyjadrenie č. 12/2020 podané F. E. G. H., B., je nezákonným dôkazom z dôvodu, že bolo podané znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, ale z nesprávneho odvetvia (súdne lekárstvo /toxikológia, alkoholológia, serohematológia/), nakoľko podľa názoru odsúdeného mal byť pribratý znalec z odvetvia úrazová chirurgia a chirurgia alebo prípadne traumatológia, keďže sa úkon dotýkal odvetvia úrazová chirurgia a neurológia.

Podľa Prílohy č. 1 k vyhláske Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 228/2018 Z. z., ktorou sa vykonáva zákon č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (v znení ku dňu podania odborného vyjadrenia F. E. G. H., B.), pod kódom 48 15 00 je vedené znalecké odvetvie Súdne lekárstvo ako znalecké odvetvie odboru zdravotníctvo a podľa Prílohy č. 2 k citovanej vyhláske (Obsahové vymedzenie znaleckých odborov a odvetví) je toto odvetvie vymedzené takto: Ide o komplexné medicínske odvetvie, ktoré skúma a rieši

problematiku pôsobenia vonkajšieho násilia na ľudský organizmus, a to u živých aj mŕtvych osôb, vrátane pôsobenia cudzorodých látok a škodlivín (drogy, liečivá, priemyselné škodliviny, iné vonkajšie faktory). Odvetvie vykonáva prehliadku mŕtveho tela na mieste činu či nálezú telesných pozostatkov, prehliadky tela poškodenej osoby a podozrivej osoby. Odvetvie vykonáva pitvy nariadené podľa Trestného poriadku a pitvy podľa iných predpisov, a to pri náhlych a neočakávaných úmrtiach, pri násilných úmrtiach a úmrtiach s úrazovou anamnézou, pri dopravných a iných nehodách, pracovných úrazoch, samopoškodení, v prípadoch podozrenia z konania inej osoby, pri úmrtiach počas operačných výkonov (napríklad mors in tabula), pri diagnostických a terapeutických pochybeniach a invazívnych zákrokoch, ako aj v súvislosti s uvedenými výkonmi. Odvetvie sa zaoberá identifikáciou neznámych živých a mŕtvych osôb, ako aj skúmaním kostrových nálezov. Zahŕňa mikroskopické vyšetrenie nekroptického materiálu, interpretáciu toxikologických nálezov, osobitne a výhradne sa zaoberá posudzovaním opitosti a forenznou alkoholológiou vrátane prepočtov koncentrácie alkoholu, vyšetrením krvi a posudzovaním krvných stôp. Odvetvie posudzuje mechanizmus vzniku zranení a známkov násilia na ľudskom organizme živých aj mŕtvych osôb pri úrazoch, nehodách, v prípadoch podozrenia na konanie inej osoby, hodnotí a posudzuje návrhy odškodnenia.

Z vyššie uvedeného vymedzenia vyplýva, že pokiaľ je znalec zapísaný v tomto odvetví, je spôsobilý vykonať úkon – odborné vyjadrenie týkajúce sa zranení spôsobených trestným činom spáchaným odsúdeným ako aj objektívne primeranej doby liečenia, tento dôkaz nie je nezákonný, ale plne použiteľný a to aj pri rozhodovaní o návrhu na obnovu konania.

Odsúdený namietal, že dĺžka liečenia u poškodeného bola stanovená nesprávne, nakoľko poškodený trpí na diabetes mellitus typ II a toto ochorenie spôsobilo dlhšiu dobu liečenia jeho poranení spôsobených úderom odsúdeného, než by inak bola. V tejto súvislosti súd konštatuje, že skutočnosť, že poškodený trpí uvedeným ochorením, nie je novou skutočnosťou, súd ju v konaní sp. zn. 4T/49/2020 poznal, rovnako ju poznal aj znalec F. E. G. H., B., keď v prípravnom konaní podával odborné vyjadrenie č.12/2020, a do odborného vyjadrenia ju uviedol a aj zohľadnil ochorenie, bolo k dispozícii aj obhajcovi, vrátane odsúdeného ako súčasť spisového materiálu. Navyiac, predmetné odborné vyjadrenie bolo čítané na hlavnom pojednávaní, k čomu sa obžalovaný nevyjadril a ani vo vzťahu k nemu nenavrhol, resp. nežiadal vykonať žiadne dôkazy, ktoré by ho vyvracali. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 2Tos/84/2023, v zmysle ktorého: „Pokiaľ odsúdený namietal tiež závery znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru a tiež výsluch znalca, v tejto súvislosti je nutné konštatovať, že nie je možné prehodnocovať v konaní o obnove závery zákonným spôsobom vypracovaného znaleckého posudku, s ktorým bol odsúdený oboznámený a mohol ho namietat, prípadne predložiť iný dôkaz, ktorým by napádal jeho závery.“ V tejto súvislosti vzhľadom na vedomosť o predmetnom ochorení poškodeného v pôvodnom konaní nie je novým dôkazom ani odpoveď Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou. I znalec E. F., ktorého znalecký posudok č.2/2024 odsúdený predložil súdu do konania o obnove konania, a ktorý sa okrem iného venuje aj chronickým ranám na podklade cukrovky, počas svojho výsluchu na verejnom zasadnutí dňa 20.08.2025 uviedol, že vystavená práceneschopnosť poškodeného trvala takmer dva mesiace a jeden týždeň, čo vzhľadom ku prítomnosti cukrovky u postihnutého je primeraná doba.

Odsúdený spochybňoval dĺžku práceneschopnosti poškodeného. Túto dĺžku stanovuje všeobecný lekár, pričom táto bola riadne začatá ako aj ukončená všeobecným lekárom, t. j. poškodený sám od seba túto dobu nepredĺžil, ale táto doba bola stanovená odborníkom, všeobecným lekárom. Znalcom F. E. G. H., B., bolo v odbornom vyjadrení konštatované, že uvedenú dobu PN možno považovať za primeranú, pričom táto skutočnosť bola známa už v prípravnom konaní a neboli o nej pochybnosti, túto skutočnosť odsúdený nenamietal ani v prípravnom konaní, ani v konaní pred súdom (dĺžka PN je obsahom skutku v obžalobe), i znalec E. F. poukázal na jej primeranosť tak, ako bola už v odbornom vyjadrení ustálená, preto v kontexte doposiaľ uvedeného nie je toto relevantným dôvodom pre povolenie obnovy konania. Odsúdený namietal, že sa súd v pôvodnom konaní nezaoberal formou pracovného pomeru poškodeného v čase spáchania skutku. V tejto súvislosti súd konštatuje, že forma pracovného pomeru vo vzťahu k trvaniu práceneschopnosti je bezpredmetná, nakoľko práceneschopná môže byť napr. aj osoba evidovaná na úrade práce. Navyiac, pokiaľ ide o posudzovanie tejto okolnosti vo vzťahu k návrhu na povolenie obnovy konania, nejde o novú skutočnosť, ktorá by bola predtým neznáma. V sťažnosti proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na povolenie obnovy konania odsúdený namietal, že výsluch jeho matky v prípravnom konaní nebol vykonaný kontradiktórnym spôsobom, že poškodený je

cukrovkár a odsúdený navrhuje nové znalecké dokazovanie a že pri ukladaní trestu neboli odsúdenému zohľadnené všetky poľahčujúce okolnosti.

Vo vzťahu k námietke odsúdeného, že výsluch jeho matky v prípravnom konaní nebol vykonaný kontradiktórnym spôsobom, súd uvádza, že nakoľko odsúdený pri svojom výsluchu výslovne uviedol, že nechce byť prítomný pri výsluchu svojej matky a poškodeného a na hlavnom pojednávaní dňa 24.11.2020 po poučení súdom o možnosti urobiť niektoré z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 písm. a/, b/ alebo c/, resp. ods. 4 Tr. por., ako aj o význame a následkoch týchto vyhlásení podľa § 257 ods. 5 a ods. 8 Tr. por., ako aj po nasledujúcej porade s obhajcom, urobil vyhlásenie o vine, vzdal sa práva na kontradiktórny proces čo do výroku o vine. Čo do výroku o teste odsúdeným namietaný dôkaz (výsluch matky) nebol pred súdom vykonávaný, pričom odsúdený túto skutočnosť nerozporoval, ale vzdal sa práva podať odvolanie aj voči tomuto výroku, jej výsluch nenavrhol. Navyše ani v tomto ohľade nejde o žiadanú nápravu skutkového pochybenia, ale o nápravu tvrdeného právneho pochybenia, ku ktorému však v pôvodnom konaní nedošlo.

Čo sa týka tvrdenia odsúdeného vo vzťahu ku skutočnosti, že poškodený je cukrovkár a že odsúdený navrhuje nové znalecké dokazovanie, súd sa s týmito otázkami už vysporiadal v predchádzajúcej časti uznesenia a na svoje závery a ich zdôvodnenie súd odkazuje.

K poukazovaniu odsúdeného na poľahčujúce okolnosti, ktoré mu neboli zohľadnené pri ukladaní trestu, tieto nepredstavujú nové dôkazy, resp. nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iný záver súdu, pretože ide o okolnosti, ktoré boli zrejme zo spisu už v pôvodnom konaní – boli súčasťou spisového materiálu tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní a boli známe súdu pri rozhodovaní v pôvodnom konaní. Rovnako odsúdený s ohľadom na jeho preštudovanie spisu a na skutočnosť, že mal v pôvodnom konaní pred súdom zvoleného obhajcu (nešlo u neho o prípad povinnej obhajoby, v prípravnom konaní bol poučený aj o obhajobe, obhajcu si nezvolil, nežiadal obhajcu ustanoviť), mal o nich vedomosť a napriek tomu, že súd tieto ním tvrdené poľahčujúce okolnosti v konečnom rozhodnutí vo veci samej nezohľadnil, odsúdený sa týmto nedostatkom nebránil, ale sa s výrokom súdu stotožnil a vzdal sa práva na podanie odvolania aj proti rozhodnutiu o treste, pritom a súčasne je nutné uviesť, že trest odňatia slobody mu bol uložený na samej dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby podľa § 38 ods. 5 Tr. zák. (opätovné spáchanie zločinu, navyše po skutkovej stránke veľmi podobného – úder päšťou ruky, v ktorej držal boxer do pravej časti sánky, navyše aj s vyhrázaním sa smrťou a ťažkou ujmom na zdraví takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu), na ktorú nemá vplyv (v dolnej hranici) pomer príťažujúcich a poľahčujúcich okolností, nie je tak možné konštatovať ani, že by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Vo vzťahu k výsluchu svedkyne B., matky odsúdeného, aj s poukazom na obsah predloženého čestného vyhlásenia tejto svedkyne a na obsah jej výpovede v prípravnom konaní, nemožno jej výsluch vyhodnotiť ako dôkaz s novým obsahom, pretože skutočnosti, ktoré svedkyňa uviedla v čestnom vyhlásení a na jej výsluchu na verejnom zasadnutí dňa 24.11.2025 na súde, sú len obširnejším vyjadrením skutočností uvedených počas jej výsluchu v prípravnom konaní a vo vzťahu k obsahu jej výsluchu v prípravnom konaní v pôvodnom konaní nejde o podstatnú zmenu obsahu jej výpovede – tieto skutočnosti (t. j. správanie sa poškodeného voči svedkyňi, priebeh skutku a motív konania odsúdeného) boli zrejme už z jej výsluchu a rovnako tak aj z výsluchu odsúdeného a poškodeného, bolo predmetom už skoršieho rozhodnutia o zamietnutí jeho návrhu na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 3Nt/23/2021, na čom nič nemení skutočnosť, že svedkyňa zmenila tvrdenie, že úder odsúdeného vedený voči poškodenému videla, oproti predchádzajúcemu tvrdeniu, že to nevidela, čím navyše len potvrdzuje právoplatne uzavreté skutkové zistenia súdu, vychádzajúce aj z výpovede odsúdeného a poškodeného, ktoré boli i predmetom znaleckého dokazovania. Nejde tak o nový dôkaz spočívajúci v podstatnej zmene obsahu pôvodného dôkazu, ale o dôkaz, ktorý bol známy súdu už v pôvodnom konaní sp. zn. 4T/49/2020. Súčasne, ako už bolo uvedené, týmto dôkazom sa súd zaoberal čo do skutočnosti, že v pôvodnom konaní nebol výsluch svedkyne vykonaný, i čo do obsahu obdobných tvrdení, ako aj v aktuálnom konaní o návrhu odsúdeného ako dôvodu pre povolenie obnovy konania aj v uznesení zo dňa 02.11.2021 sp. zn. 3Nt/23/2021, ktorým uznesením súd skorší návrh odsúdeného na povolenie obnovy pôvodného konania právoplatne zamietol.

Súd postupom podľa § 272 ods. 3 Tr. por. s použitím § 298 Tr. por. odmietol vykonať dokazovanie pribatím do konania znalca na vypracovanie nového znaleckého posudku, keďže tento návrh bol podaný ešte pred doručením znaleckého posudku E. D. F. vypracovaného na žiadosť obhajoby, tento bol riadne vykonaný na verejnom zasadnutí, navyše aj osobným výsluchom tohto znalca, súčasne bolo dôkazne oboznámené aj vypracované odborné vyjadrenie znalca F. E. G. H., B., išlo by tak o okolnosti, ktoré možno zistiť, a aj boli zistené, riadne vykonané, inými už uvedenými dôkazmi na verejnom zasadnutí.

Ako už súd uviedol inými slovami, účelom obnovy konania nie je revízia pôvodného konania čo do verifikácie a prehodnocovania už vykonaných (a obsahovo významne nezmenených, z hľadiska ich len odsúdeným tvrdenej novosti nespôsobilých odôvodniť iné rozhodnutie o vine) dôkazov či skutočností, na základe ktorých bol ustálený skutkový stav súdom v pôvodnom konaní, ani preskúvanie vecnej správnosti rozhodnutia (R 6/1997), či zákonnosť postupu súdu vo vzťahu k obhajobe (R 35/1988). Nezisťuje sa tu správnosť (zákonnosť, odôvodnenosť) pôvodného rozhodnutia, ale sa posudzuje otázka, či nová skutočnosť, alebo dôkaz, ktorá bola súdu skôr neznáma, by mohla odôvodniť iné rozhodnutie ako bolo pôvodné právoplatné rozhodnutie, a či takáto skutočnosť, alebo dôkaz vôbec sú. V tomto prípade odsúdený nepodal proti výroku o treste riadny opravný prostriedok, dokonca sa práva na jeho podanie vzdal za seba, ako aj za osoby oprávnené ho podať v jeho prospech. Vzhľadom na doposiaľ uvedené vo vzťahu k výroku o vine ako aj vo vzťahu k výroku o treste neboli súdu poskytnuté také nové dôkazy, resp. nové skutočnosti, ktoré by viedli k inému rozhodnutiu súdu či už čo do výroku o vine, alebo čo do výroku o treste a jeho výmere, osobitne s prihliadnutím na skutočnosť, že odsúdený urobil vyhlásenie o vine po riadnom poučení súdu podľa ust. § 257 Tr.por. a po porade so svojim obhajcom.

Opätovne i nadväzujúc na už skôr uvedené, čo do primeranosti trestu, súd zobral do úvahy aj to, že na hlavnom pojednávaní v pôvodnom konaní bolo vykonané dokazovanie práve vo vzťahu k výroku o treste, rozsah vykonaného dokazovania nebol na hlavnom pojednávaní namietaný ani dopĺňaný o dovtedy nevykonané dôkazy, trest bol uložený podľa § 155 ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 36 písm. I/, § 37 písm. h/ Tr. zák., § 38 ods. 5 Tr. por. rozsudkom súdu, po ktorom sa odsúdený s výrokom súdu stotožnil a vzdal sa práva na podanie odvolania. Vzhľadom na doposiaľ uvedené musí súd konštatovať, že v konaní o návrhu na obnovu konania neboli odsúdeným predložené také nové skutočnosti alebo dôkazy, vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, a to aj s prihliadnutím na skutočnosť, že trest odňatia slobody bol odsúdenému uložený na samej dolnej hranici trestnej sadzby zvýšenej podľa ust. § 38 ods. 5 Tr. zák.

Odsúdený náležite nepreukázal existenciu podmienok na povolenie obnovy konania podľa § 394 Tr. por. v jeho trestnej veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 4T/49/2020, súd jeho návrh v súlade s § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol, lebo nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať sťažnosť do 3 pracovných dní od jeho oznámenia na Okresný súd Martin.

O prípadnej sťažnosti rozhodne Krajský súd v Žiline.

Sťažnosť má odkladný účinok.